Dosarul nr. 5r-491/2025
4-25148945-38-5r-22102025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 decembrie 2025 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Eugeniu Russ
Grefierilor Natalia Catarău
Doina Condrea

Cu participarea:
Avocatului Dumitru Lefter
Agentului constatator Petru Ciburciu
Persoana interesată/victima Grigore Ghervas
În lipsa:
Petiționarei Galina Braga

examinând în ședința de judecată publică contestația înaintată de Galina Braga, împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 418603 (34556101460146049026) din 03.10.2025, întocmită de către agentul constatator al IP Șoldănești, Petru Ciburciu, pe semnele contravenției prevăzute de art. 242 alin.(1) din Codul contravențional, prin Galina Braga a fost sancționată cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 900 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare,

c o n s t a t ă:

1.1. La 03 octombrie 2025, la ora 11:30 min., agentul constatator al agentul constatator al IP Șoldănești, Petru Ciburciu, a emis decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 418603 (34556101460146049026), prin care Galina Braga a fost sancționată cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 900 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

1.2. *În fapt*, conform procesului verbal cu privire la contravenție, petiționara Galina Braga a fost sancționat contravențional, reținându-se în sarcina sa că la 02 octombrie 2025, ora 14:30, conducînd pe strada din *****, unitatea de transport de model *****cu numarul de înmatriculare *****, nu a respectat distanță laterală, în urma căruia fapt a tamponat automobilul de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, la volanul căruia s-a aflat Ghervas Grigore, deteriorîndu-i aripa față stînga.

2. La data de 16 octombrie 2025, Galina Braga a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 418603 (34556101460146049026) din 03.10.2025 prin care a solicitat anularea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, deoarece agentul constatator nu a constatat corect fapta și anume în baza art. 242 alin.(1) din Codul contravențional.

În motivarea contestației Galina Braga a indicat că, agentul constatator fără a cerceta toate circumstanțele ce au avut loc de fapt nu a efectuat o cercetare bazată pe drepturile și obligațiunile sale conform articolului 440 CC RM, cu scopul de a acumula probele care afirmă sau infirmă acuzarea adusă conform art. 425 CC, dar s-a bazat pe declarațiile doar a persoanelor

cointeresate în derularea circumstanțelor, partenitar alegînd o parte cointeresată al acestui proces întocmit în privința sa.

Menţionează că, la data de 02.10.2025, ea s-a deplasat în *****, cu treburi cu automobilul său de model *****, cu n/î *****. Aproximativ la ora 14.30, ea se afla cu mașina lîngă poarta cet. Prodan Ghenadie (despre care a aflat ulterior). Ea se deplasa încet, dat fiind faptul, că drumul este îngust. În acest timp, în întîmpinare a văzut, cum se deplasa u/t de model *****cu n/î *****, care vizibil se deplasa ne uniform și cu viteză mare, fapt ce s-a confirmat ulterior de la conducătorul u/t la volanul căruia se afla Ghervas Grigorii.

Ea s-a oprit pe loc, fapt care se constată din lipsa urmelor de frînare pe partea carosabilă. Acelaș fapt a așteptat-o și de la conducătorul u/t de model *****cu n/î *****, însă el fără să frîneze a mers pe lîngă partea - carosabilă fiind încrezut, că va evita ciocnirea. Prelungind deplasarea, conducătorul u/t de model *****cu n/î *****, s-a ciocnit întîi în pilonul electric de lîngă partea carosabilă, apoi fiind încă cu viteză a ciocnit în automobilul său care deja staționa înainte de a se ciocni el în pilon.

În urma ciocnirii automobilelor, ușa la u/t de model *****cu n/î ***** s-a blocat și conducătorul nu avea posibilitate de a coborî. Atunci el de cîteva ori cu ușa lui a lovit în automobilul ei în aripa stîngă. Văzînd că nu poate coborî, el a mișcat automobilul său cu aproximativ un metru mai înapoi, fapt, care se constată pe foto efectuate de către ea la fața accidentului și anume roata dreaptă din față pe iarba de lîngă pilon.

Văzînd, că conducătorul u/t de model *****cu n/î *****, este inervat, strigă, o înjosește, fapt care a avut loc și în prezența colaboratorilor de poliție care au venit la chemarea sa.

După ce a apelat la 112, peste un timp a venit poliția, care a început a o impune ca să recunoască despre faptul, că ea mergea cu viteză mare, că ea nu a fost atentă, că ei ceva i-a sustras atenția.

Astfel, încerchînd ca să-i explice de fapt realitatea, a înțeles că nu are rost, din motivul, că feciorul conducătorului u/t de model *****cu n/î ***** activează în poliția rutieră.

Între timp agentul constatator a început a face măsurări, iar la un moment a înțeles, că măsurările nu se fac corect, fapt, care iar a încercat să-i obiectez, la ce polițiștii i-au explicat, că ea și așa este vinovată. Atunci ea a comunicat, că nu semnează schema accidentului rutier, din motiv că nu e corectă măsurarea.

Imediat a fost cercetată, unde a comunicat de fapt realitatea, cu toate acestea a dat declarații ca contravenient. Atunci a înțeles despre faptul, că cercetarea nu va fi obiectivă, ci partenietoare.

Prin urmare agentul constatattor nu a luat în calcul faptul că, ea staționa, iar în așa caz pentru a evita ciocnirea conducătorul u/t de model *****cu n/î ***** urma la fel să se oprească pentru a găsi o soluție de trecere a părții carosabile înguste.

Apărînd un obstacol pe partea carosabilă conducătorul auto urmează să înceteze, iar dacă nu este posibil de a evita urmează să oprească mișcarea.

În atare considerente, conducătorul u/t de model *****cu n/î ***** Ghervas Grigorii din start văzînd obtacol urma să oprească u/t.

Conducătorul u/t de model *****cu n/î ***** Ghervas Grigorii, nu a luat în considerație starea carosabilului care era umedă, și care urma să se deplaseze cu o viteză corespunzătoare, care ar permite să frîneze la timp pentru a evita accidentarea cu pilonul, la care se vede urmele de frînare sunt de aproximativ de 16.80 metri pînă la ciocnirea cu pilonul, ulterior cu automobilul său, care deja staționa. Aceste urme au fost indicate ca urme ale u/t, și nu ca urme de frînare în procesul de cercetare a accidentului rutier din 02.10.2025.

În acțiunile colaboratorilor de poliție se constată depășirea atribuțiilor de serviciu, reflectate prin falsificările efectuate la măsurările de constatare a accidentului rutier indicate în schema accidentului precum și în procesul verbal la locul accidentului, mai mult ca atît la calculare aceste cifre indicate nu coincid cu realitatea.

În procesul verbal de cercetare a locului accidentului nu au fost indicate obiecțiile care le-a înaintat.

3.1. *Petiționara Galina Braga*, fiind citată legal în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă luînd în considerare că interesele acesteea îi sunt apărate de avocatul Dumitru Lefter, audiind poziția participanților la proces, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

3.2. *Avocatul Dumitru Lefter care acționează în interesele petiționarei* în ședința de judecată a susținut contestația înantată și a solicitata damiterea acesteia, or la caz nu a u fost prezentate probe pertinenete ce ar dovedi vinovăția petiționarei, la fel masurările indicate în schița accidentului rutier sunt făcute eronate. Mai mult , nu s-a luat în considerație lățimea automobilelor, nu a fost descris în schema accidentului faptul că conducătorul *****, a dat înapoi dorind să iasă din automobil, ce se confirmă nu prin declarații ci prin fotografiile urmelor de pe foto tabel. Consideră că la momentul documentării s-au încălcat drepturile lui Braga Galina prin faptul că nu s-au înscris obiecțiile care le-a înaintat și din careva considerente s-a luat partea conducătorului *****. Consideră că au fost făcute niște încălcări esențiale, de aceea procesul verbal și decizia agentului constatator urmează a fi anulate, iar Braga Galina să fie repusă în drepturi.

3.3. *Agentul constatator al IP Șoldănești, Petru Ciburciu*, în instanţa de judecată a solicitat respingerea contestație contestației, or ca urmare a documentării cazului s-a stabilit cu certidudine că vinovat de comiterea accidentului rutier este Galina Braga, care nu a ținut cont de axa drumului și se depla pe mijlocul traseului, intrînd pe banda opusă. Conideră că datele indicate în schița accidentului rutier corespunde circumstanței de fapt.

3.4. *În ședința de judecată fiind audiată perosana interesată/victima Ghervas Grigorie* a declarat că, la data de 02.10.2025 se deplasa cu automobilul de model ***** în satul *****, se urca la deal. Acolo nu putea merge cu viteze deoarece sunt curbe, mergea aproximativ cu 30 km/h. Ridicându-se la deal cu *****ul în față a apărut un automobil de model ***** care se cobora la vale. El a dorit ca să evite tamponarea, a ieșit de pe drum și s-a atins de un pilon, a stopat automobilul și a ieșit, dar doamna și-a atins aripa din partea stângă. După ce a coborât din automobil, în acest moment doamna a dat în urmă automobilul, după cum doamna a zis că el este vinovat și apelat la 112. A venit poliția, a făcut măsurările, a doua zi s-au dus la Inspectoratul de Poliței Șoldănești, agentul constatator a întocmit, și examinat măsurările. L-a chemat ulterior și i-a spus că doamna e vinovată. Menționează că, a văzut că automobilul doamnei venea la vale și era pe partea sa. A indicat că, în cazul în care doamna mergea mai pe dreapta, atunci accidentul rutier era evitat. Nu s-a oprit deoarece a crezut că doamna se va da într-o parte, iar când a văzut că ea vine spre el, a luat volanul pe dreapta, apoi roata l-a tras în stâlp și deja l-a oprit.

4. *Analizând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*

5. Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 418603 (34556101460146049026) din 03.10.2025 a fost depusă de către petiționară la 16 octombrie 2025, adică cu respectarea termenului de 15 zile

prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional, în condițiile imposibilității probării datei exacte a recepționării deciziei recurate.

1. Astfel, instanța remarcă că petiționara Galina Braga a fost sancționată în art. 242 alin.(1) din Codul contravențional, potrivit căruia, la momentul săvârșirii, constituie contravenție, ***încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei***.

2. *În drept*, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, în vigoare la momentul comiterii contravenţiei şi la adoptării deciziei de sancţionare, contravenţiile prevăzute la art. 242 din acelaşi cod se constată şi se examinează de către poliţie.

6.3. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 418603 (34556101460146049026) din 03.10.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

7. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezenţa făptuitoarei/petiționarei, petiționara fiind notificat privind inițierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare, fapt neinfirmat de ultima în contestație.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului totuşi i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă petiționara a semnat la obiecții ”că nu este de acord”.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În concluzie, instanţa mai atestă că neconsemnarea în proces a altor date insignifiante, conform art. 443 din Codul contravenţional, în privinţa cărora nu au existat obiecţii, nu poate afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or petiţionarului nu i-a fost adusă atingere directă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, inclusiv la apărare sau de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa apreciază alte eventuale neajunsuri admise de către agentul constatator, ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei.

8. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționară, ultima nu invocă temeiuri de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenţie sau a deciziei de sancţionare, însă consideră în aspect substanţial că aceasta nu este vinovat- în comiterea faptei imputate şi fapta incriminată nu se confirmă prin probe pertinente.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenţie și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului

contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: - *rapotul privit recepționarea informației telefonice de la serviciul 112*, din care rezultă că, la data de 02.10.2025, ora 16:44 a parvenit apelul telefonic de la Galina Braga, care a comunicat că, în s.***** r-nul Șoldănești, s-a produs un accident rutier neînsemnat între automobilele de model ***** cu n/î ***** și ***** ***** cu n/î *****; - *schița accidentului rutier cu seria și nr.SAR01251369 din 02.10.2025*, din care rezultă că, mărimea traseului este de 3 metri și 40 cm, iar automobilul cu nr.1 "*****" era poziționat de la acostament partea stîngă la o distanță de 0,5 cm pînă la roata din spate și de la acostament partea dreapta la o distanță de 0,90 cm pînă la roata din spate, iar roțile din față erau la o distanță de 0,10 cm de la acostament partea stîngă și 1,40 de la acostament partea dreaptă; - *procesul verbal de cercetare a accidentului rutier din 02.10.2025*, din care rezultă că, lățimea carosabilului este de 3,40 metri, cu deplasarea pe 2 bezi, lățimea unei benzi este de 1, 70 metri, semnele de îndreptarea a mișcării mijloacelor de transport s-a reținut că, automobilul de model ***** *****a lăsat urme de la roți pe acostament cu o lungime de 16,80 mentri; - *procesul verbal de audierea persoanei în privința căreia a fost întocmit proces verbal din 10.2025*, din care rezultă că a fost audiată petiționara Galina Braga; - *tichetul Drager din 02.10.2025*, din care rezultă că, Galina Braga avea un grad de alcoolemie de 0.00 mg/l; - *procesul verbal de audiere a victimei din 02.10.2025*; - *tichetul Drager din 02.10.2025*, din care rezultă că, Grigorii Ghervas avea un grad de alcoolemie de 0.00 mg/l; - *imaginele foto*; - *procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 418603 (34556101460146049026) din 03.10.2025* prin care a fost constatată *„ex propriis sensibus"* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri"* de către agentul constatator, fiind adoptată o deciziei de sancţionare în baza art. 228 alin.(7) din Codul contravențional.

9. Instanţa constată că în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a *procesului verbal cu privire la contravenție* şi *altor probe acumulate*, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul verbal cu privire la contravenție*, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, *procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod*, *explicaţiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional*, *declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile*, *înregistrările audio sau video*, *fotografiile*, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

În concordanţă cu cele expuse şi cu probele acumulate, prezentate şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, instanţa relevă că agentul constatator a încadrat acțiunile petiționarului în baza art. 242 alin.(1) din Codul contravențional, care prevede răspunderea pentru ***încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei.***

Încălcînd prevederile pct.42 subpct.(1) din Regulamentul circulaţiei rutiere, care prevede că, Determinarea benzilor de circulaţie se efectuează prin marcaj sau/şi indicatoarele rutiere 5.37.1 – 5.41.3, iar în lipsa acestora – de către conducătorii vehiculelor, ţinînd cont de lăţimea parţii carosabile, gabaritele vehiculelor şi intervalele de siguranţă necesare.

La caz instanței de judecată reține că, nu au fost prezentate careva probe precum că, anume petiționara se face vinovată de comiterea accidentului rutier, or la 02 octombrie 2025, ora 14:30, petiționara Galina Braga conducînd pe strada din *****, unitatea de transport de model *****cu numarul de înmatri culare ***** și care se deplasa în pantă, iar Ghervas Grigore conduce automobilul de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, în rampă, pe aceeași stradă.

Este de menționat că pe traseul nu sunt amplasate indicătoarele rutiere 1.14.1 şi 1.14.2, carte potrivit pct. 55 subpct.(2) din Regulamentul circulaţiei rutiere, iar fi acordat prioritate conducătorului automobilului de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, care se deplasa în rampă, prin urmare la caz ambii conducătorii erau pe poziție de egalitate.

Iar în aces context ambii conducători atît petiționara Galina Braga cît și victima Ghervas Grigorii urma să țină cont de prevederile pct.45 din Regulamentul circulaţiei rutiere, care prevede că, 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinînd permanent seama de următorii factori*: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia*; b) *dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase*; *c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră*. 2) *În cazul în care în limita vizibilităţii apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranţa traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul.*

Astfel, avînd în vederea faptul că, victima Ghervas Grigorii a observat unitatea de transport de model ***** *****, care se deplasa în pantă la o distanță de 16,80 mentri, fapt ce se confirmă prin procesul verbal de cercetare a accidentului rutier din 02.10.2025, din care rezultă că, automobilului de model ***** s-a deplsat pe acostament, văzînd că în fața sa este un obstacol urma obligatoriu să oprească vehiculul, însă avînd în vedere sineîncrederea ultimului, acesta a continuat deplasare pînă cînd nu s-a tamponat într-un pilon și în atutobilul de model ***** *****.

La caz instanța de judecată reține că, însăși victima a declarat că, a văzut atutomobilul însă a crezut că celălalt automobil se va da într-o parte și va trece.

Totodată, instanța de judecată reține că fiind neîntemeiat argumentul invocat de agentul constatator precum că, unitatea de transport de model *****a ieșit pe bandă opusă, or reieșind din caracteristicele unitați de transport de model *****anul fabricației 2015, care potrivit paginelor web de specialitate are o lățime de 1, 85 metri, iar caracteristicele unitați de transport de model ***** ***** anul fabricației 2002, care potrivit paginelor web de specialitate are o lățime de aproximativ ~1, 97 metri, iar lățimea unei benzi este de 1, 70 metri fapt ce se confirmă prin procesul verbal de cercetare a accidentului rutier din 02.10.2025.

Prin urmare agentul constatator la caz a examinat pripit materialele cauzei și nu a ținut cont de prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, care prevede că, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului,

după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Reieșind din cele menționate instanța de judecată mai reține că, în conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea să ştie dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă (*Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

Concomitent, instanţa iterează că, loialitatea procesuală reprezintă o obligație a celor care participă la aflarea adevărului în orice mod, indiferent de poziția procesuală pe care o au *(la caz a agentului constatator)*, de a se comporta corect, fiindu-le interzis celor care administrează probe să utilizeze procedee incorecte, trucuri sau stratageme, această reglementare fiind configurată în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia se stabileşte că există o lipsă de loialitate dacă organul judiciar folosește procedee neconforme cu principiile fundamentale ale ordinii juridice în vederea obținerii de probe, iar prin urmare va echivala cu un tratament arbitrar şi în final va cauza alterarea adevărului real pe care un judecător trebuie să îl stabilească.

Consecutiv, instanţa statuează că făptuitorul invocă consecvent faptul că nu a comis fapta incriminată atât în contextul audierii în faţa instanţei de judecată (*or alte la data constatării faptei agentul constatator nu a audiat petiționarul*), poziţie care coroborează cu probele administrate de agentul constatator, or mai mult, fiind întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie la un interval atît de scurt după comiterea faptei.

În acest mod, poziţia petiţionarului are o valenţă mai sigură faţă de argumentele acuzării, care avea obligaţia diligentă de a verifica cauza sub toate aspectele în mod obiectiv, iar suplimentar, instanța reiterează că în conformitate cu par. 15 și 17 din cauza *Marius Haiducu și alții împotriva României* din 13 martie 2012, se subliniază despre necesitatea instanțelor naționale în cursul procedurilor contradictorii de a asigura contestatorilor dreptul de a fi audiați și de a susține toate argumentele pentru a-și demonstra nevinovăția.

Astfel, în opinia instanţa, în situaţia în care instanţa va decide şi va motiva prin neîncrederea în anumite elemente de probă sau argumente ale unei părţi, pe care nu le-ar considera credibile şi să se bazeze mai mult pe altele, la caz pe presupunerile formale ale acuzării, care sunt rigide şi superficiale, va afecta esenţial procedura în cauză prin inechitate sau arbitrarietate, fapt care nu poate fi admis de instanţă, în situaţia în care apărare a prezentat versiuni credibile, însoţite de probe autentice în acest scop.

Prin urmare, având în vedere că la materialele cauzei contravenționale nu sunt anexate probe care să fi avut un caracter cert în sensul acuzării persoanei sau sunt incomplete, instanța de judecată constată că acestea lasă loc de nesiguranță în privinţa vinovăţiei contravenientului, fapt care impune a se da eficienţă regulii potrivit căreia *„orice îndoială este în favoarea contravenientului (in dubio pro reo)”*.

Respectiv, instanţa nu va statua arbitrar în privinţa aprecierii vinovăţiei unei persoane, care nu recunoaște comiterea faptei incriminate, în lipsa unor probe relevante care urmau în mod obligatoriu să fie acumulate în susţinerea sau explicarea acuzării şi doar în prezenţa constatărilor personale ale agentului constatator.

Subsecvent, instanţa notează că Curtea Europeană a Depturilor Omului, în speţa *Luka contra României* a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze

în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanţei”* obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, §§ 59 şi 61), iar tot Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.)* şi *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006].

10. Prin urmare, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 418603 (34556101460146049026) din 03.10.2025 nu este afectat de vicii de legalitate și valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, cu anexarea unor probe formale, în lipsa unei constatări personale de către agentul constatator, este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar la acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare al justiţiabililor (*Salabiaku împotriva Franței*, 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarei, iar din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator a pus în exclusivitate procesul verbal cu privire la contravenție şi probe vădit evazive, fără să anexeze *de facto* alte probe, inclusiv materiale care ar putea furniza detalii eficiente cu referire la cazul incriminat petiţionarului.

Aşadar, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta pe *baza constatărilor personale* și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție şi în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat, ci doar are dreptul să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

În acest context, instanța conchide că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului, în temeiul cărora instanţa constată o puternică îndoială asupra veridicității celor constatate în procesul verbal al contravenției şi din acest considerent, în ceea ce privește starea de *fapt constatată şi incriminată conform art. 242 alin.(1) din Codul contravențional*, instanța de judecată ajunge la concluzia că nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului, şi respectiv nu există.

11. În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Pe cale de consecinţă, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, contestația depusă de Galina Braga împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 418603 (34556101460146049026) din 03.10.2025, adoptată de către agentul constatator al IP Șoldănești, Petru Ciburciu, pe semnele contravenției prevăzute art. 242 alin.(1) din Codul contravențional, prin Galina Braga a fost sancționată cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 900 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

12. În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395, 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația depusă de Galina Braga.

Se anulează decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 418603 (34556101460146049026) din 03.10.2025, întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 242 alin.(1) din Codul contravențional, prin Galina Braga a fost sancționată cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 900 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Galina Braga, IDNP ***** pe semnele contravenției prevăzute de art. 242 alin.(1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**